

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmmn.cz>

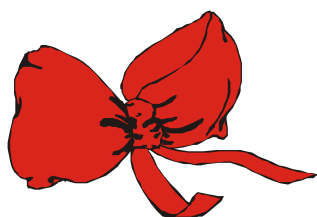
číslo 19 - prosinec 2002

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Vánoční
řetězová
soutěž:

845, 15 metrů

PÁR SLOV ÚVODEM

Vážení čtenáři,

letošní poslední číslo časopisu se k vám dostává těsně před vánočními prázdninami, tedy v době, kdy už ze všech stran vykukuje vánoční výzdoba a poschovávané dárky se už nemůžou dočkat, až zaujmou svoje pravé místo pod rozsvíceným stromečkem. Snažili jsme se, aby i naše škola byla v předvánočním období hezky vyzdobená a snad se nám to i povedlo.

Obsah čísla devatenáct je tedy celkem pochopitelně z větší části zaměřen vánočně, i když nechybí i pravidelné rubriky a reportáže na pokračování. Hlavně jsme se snažili, abychom stihli vyhodnotit všechny dříve vyhlášené soutěže a také odměnit jejich úspěšné řešitele.

Naprosto neočekávaný výsledek měla vánoční řetězová soutěž, protože do redakce bylo doručeno celkem 845 metrů papírových řetězů a ještě nějaký ten centimetr k tomu. To je jistě úctyhodný výkon.

Přejeme vám dlouhé, radostné a ničím nerušené vánoční prázdniny, spokojené Vánoce a doufáme, že i v příštím roce zachováte našemu časopisu přízeň.

Tak šťastný a veselý...

Redakce

CO NÁS ČEKÁ

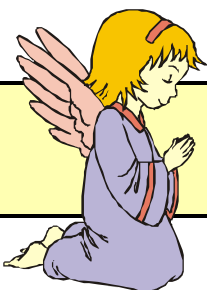
UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 17. prosince 2002 Vánoční diskotéka
- 18. prosince 2002 Akademie gymnázia – 5. a 9. roč.
- 19. prosince 2002 Filmové představení
1. stupeň - **Příšerky s. r. o.**
2. stupeň - **Asterix a Obelix**
- 19. prosince 2002 Vánoční besídka – 2. stupeň
- 20. prosince 2002 Vánoční besídka – 1. stupeň
- 23. prosince 2002 Začátek vánočních prázdnin
- 30. ledna 2003 Vysvědčení za 1. pololetí
- 31. ledna 2003 Pololetní prázdniny

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Žáci prvního stupně mají možnost si kupovat ve škole ochucené mléko. Každý si může vybrat příchut', která mu nejvíce chutná. Filip Krejčí z 2.B tak jednou o přestávce přiběhl za paní učitelkou s dotazem: „Paní učitelko, máte vanilkový mlíko?“ Když se dověděl, že ano, ihned svůj mléčný požadavek upřesnil: „Výborně, tak já bych si dal kakaový...“
- Bolí vás zuby, ale nedělá vám dobře zvuk zubařské vrtačky a máte strach ze zubaře? Snadná pomoc – můžete využít služeb Lucky Uhlířové ze 7.C. Lucku už několik dnů bolely zuby, a tak si z dlouhé chvíle jeden z nich sama vytrhla při psaní čtvrtletní slohové práce z češtiny a druhý při hodině přírodopisu. Ani nepotřebovala kleště. Jen doufáme, že v této zábavě nebude pokračovat, protože za chvíli by byl její široce rozevřený úsměv opravdu neodolatelný.
- Puclíkově špiónážní službě se podařilo zachytit dopis, v němž se dohadují žákyně třídy QQQ:
§ Karolínko, učitelka Svobodová ml. byla za svobodna možná Černá (příjmení).
§ Jak to můžeš vědět?
§ Babička mi to říkala, protože ona zná její tátu, teda možná, jestli je to ona.
§ Všecky kamarádky, které znám, tak mi říkají, že je těhotná na 100%.
§ Je to pravda, já už to taky vím, ale na to příjmení se jí zeptám.
§ To je blbý!
§ Proč? Je to lepší, než abysme se zeptaly, jestli je těhotná.
Na závěr si pisatelky vyměnily několik zdvořilých frází – např.: „...seš blbá, seš debil a kretén, vole, káčo, seš kráva...“ Puclíkovi se podařilo od paní učitelky Svobodové zjistit, že její dřívější příjmení pisatelky určily správně, ta druhá informace však prý určité pravda není.
- Znovu se nám ozval anonym, který tvrdí, že pan učitel Liedermann předbíhá v cukrárně. I my si myslíme, že předbíhat ve frontě na větrníky by se nemělo. Co říkáte, pane učiteli?

ANDÍLCI Z 9.C

I když je třída 9.C během roku elitním skladištěm andílků na naší škole, letošní pátý prosinec ji postavil do zcela jiné role. V dostatečném předstihu si třída u pana ředitele „rezervovala“ možnost, která se každý rok týká pouze jediné třídy – zajistit Mikuláše. Vzhledem k tomu, že třídy prvního stupně jsou rozmístěny kromě hlavní budovy i na dvou dalších místech, vznikly nakonec tři samostatné skupiny, ve kterých byly zastoupeny všechny nezbytné postavy – tedy Mikuláš, anděl i čerti. Představitelé jednotlivých rolí nenechali nic náhodě a všechny potřebné rekvizity měli promyšlené do posledního detailu. Dokonce i pravé kotelní saze, které skutečně „smrděly peklem“, byly k dispozici.

Všechny skupiny byly 5. prosince na smluvném místě dlouho před začátkem vyučování, protože práce maskérů a rekvizitářů nebyla jednoduchá. Asi nejtěžší herecký úkol stál před skupinou, která navštívila nejmladší ročníky na přístavbě na Tyršově ulici a v budově na Výhledech. Zde totiž bylo třeba intenzitu hereckého výstupu citlivě přizpůsobit situaci, protože v některých třídách byly v očích dětí skutečné slzy strachu ještě dříve, než postavy vstoupily do místnosti. Tady museli čerti poněkud ustoupit do pozadí a nechat to na Mikulášovi s andělem. Neposluchové byli napomenuti a pokáráni, někteří dokonce dostali i pekelné razítko. Všechny děti však byly nakonec odměněny drobnou sladkostí od Mikuláše s andělem.

Na hlavní budově nezapomněla Mikulášova úderná skupina navštívit kromě všech tříd i ředitelnu a sborovnu, protože je jasné, že drobné hříšky během roku nepáchají jenom děti. Někteří učitelé si dokonce vyzkoušeli nanečisto i skok do pekelného pytle, aby věděli, do čeho se se svými hříchy řítí.

Akte se povedla a všem se líbila. Je jasné, že do příštího roku musí být žáci i učitelé hodní a poslušní, aby se na nich pekelné bytosti napřesrok nevyřádily. Nejhuř ale dopadli čerti, kteří ze sebe ještě dlouho po vystoupení smývali pekelnou špínu.

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA NA NAŠÍ ŠKOLE

Rozdávání pekelných razítek

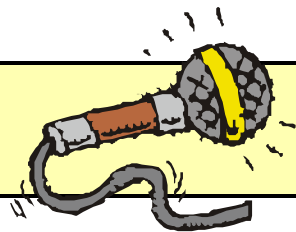
Nástup třídních neposluhů

Návštěva ve sborovně

V ředitelně jako v pekle

JAK KDO STRÁVÍ VÁNOCE

MALÁ VÁNOČNÍ ANKETA

Paní učitelka Břečková

Na štědrý večer budu doma, přijdou děti k nám a taky my se půjdeme k nim podívat na dárečky, jaký dostaly, a na Štěpána, to je 26. prosince, pojedem na chalupu do Jeseníků, a pokud bude snít, tak tam budeme lyžovat. Na silvestra mě čekají takový ty babičkovské povinnosti, protože mladí se budou chtít jít bavit a já budu hlídat Davidka.

Pan učitel Smékal

Na Štědrý den ještě budeme dělat Ježíška pro obě dcery. Letos asi naposledy pro tu starší – je v první třídě, a tak už asi příští rok pro ni Ježíšek nebude. Ovšem kvůli té mladší budeme muset dát stromeček hodně vysoko.

Co se týče kapra, tak musím koupit kapra zabitého, nebo si ho nechám zabít. Já bych totiž kapra nezabil (nezabil bych ani nic jiného). Musel bych si asi udělat u vany posed a kapra zastřelit, nebo přejet autem. A zase moc kaprů po silnici neběhá. Vadí mi totiž ten zvířecí pohled. Ale vegetarián se kvůli tomu ze mě nestane.

Na silvestra budeme doma – mladší dceři není totiž ještě ani rok.

Paní učitelka Hnízdilová

Vánoce patří k mým nejoblíbenějším svátkům, chystám se na ně už od začátku prosince, kdy se snažím si doma uklidit a udělat si pořádek. Také pečů cukroví, teď už jsem na to sama, protože děti se mi už rozutekly. Dcera, která mně pomáhala, se spoléhá na to, že jí cukroví upeču.

Hrozně se těším, že budu doma, podívám se na pěkné pohádky. Pod stromečkem mě potěší každá maličkost. Silvestr moc ráda nemám a poslední dobou ho trávím jenom v kruhu rodiny a případně navštívíme moje rodiče a podíváme se na něco v televizi, nachystáme si nějakou dobrotu a jsme doma.

Paní učitelka Blažková

Vánoce i silvestr budeme slavit s vnoučatama. Už se na ty Vánoce moc těším.

Paní učitelka Janíčková

Vánoce si budu užívat v klidu, v pohodě, na silvestra budu hýřit.

Paní učitelka Zobačová

Na Vánoce přijede syn s rodinou a s vnoučaty. Na silvestra jsme doma. Sleduji televizi, přepínám programy a je mi strašně fajn.

Anketu připravila Iveta Jurovatá a Lucie Uhlířová, 7.C

Vánoční řetězová soutěž

Když jsme před časem vyhlašovali letošní vánoční soutěž časopisu Puclík o co nejdelší papírový řetěz, opravdu jsme netušili, k jakým výsledkům se v jejím závěru dopracujeme. Velice nás potěšil zájem, s jakým se soutěž setkala, a výkony některých účastníků nám doslova vyrazily dech.

Uvážíme-li, kolik dá práce slepit jen jeden jediný metr vánočního řetězu, musíme všechny účastníky soutěže ze jejich práci velice pochválit. Asi nejhezčím výsledkem celé soutěže je krásně ozdobené přízemí hlavní budovy naší školy, které je doslova ořetězované ze všech stran. Spolu s vánočním stromčkem tak hned při vstupu do budovy navozuje vánoční atmosféru a o to nám především šlo.

Výsledky soutěže:

- celkem se do výroby řetězů zapojilo **60 žáků** z 1. až 6. ročníku, vyšší třídy podle očekávání soutěž neoslovila
- všichni účastníci dohromady sestavili řetěz, který má **847 metrů a 15 centimetrů** (jen to změření řetězu byla šílená práce)
- průměrně na jednoho účastníka soutěže připadá **14 metrů a 9 centimetrů řetězu**
- nejlepší výsledků dosáhli tito žáci:

Luboš Tlustoš	6.A	164,80 m
Tomáš Zdražil	6.A	50,40 m
Olinka Modráková	1.B	31,60 m
Martin Rosecký	3.A	27,60 m
Petr Večeřa	6.A	26,00 m

Těchto pět nejlepších účastníků soutěže obdrží od redakce odměnu, všichni ostatní zaslouží při-
nejmenším uznání.

JAK SE SLAVÍ VÁNOCE VE SVĚTĚ

VÁNOČNÍ ZVYKY RŮZNÝCH NÁRODŮ

Na Vánoce se těší děti i dospělí doslova po celém světě. Všude jsou spojeny s radostí, klidem a sváteční náladou a také s dárky a většinou s dobrým jídlem. Přesto se ale Vánoce v různých krajích značně liší, a to nejen co se týče dobrot podávaných u slavnostní tabule, ale také ve zvycích, někdy i dokonce v datu, kdy se tento svátek oslavuje.

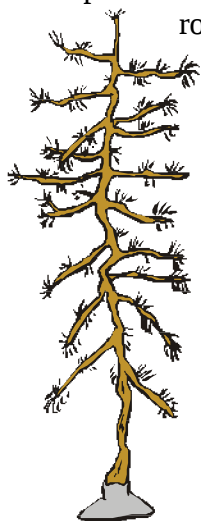
Například **ve Velké Británii** naděluje dárky Santa Claus, který sestupuje do příbytků lidí komínem v noci na 25. prosince. Večer předem děti i dospělí vyvěšují ke krbu nebo za okno punčochy (ti nenasytnější dokonce celé cíchly). Do rána je Santa naplní dárky, v horším případě uhlím a kouskem dřeva. Vánoční svátky začínají pro Brity dnem, kdy člen královské rodiny zažehne na Trafalgarském náměstí světla na vánoční jedli. Kromě této jedle jsou ještě v Londýně vánoční stromy umístěny v katedrále sv. Petra a Pavla. Strom v kostele je ověšen hračkami a dárky pro opuštěné, bezmocné a chudé lidi. Co se týče vánočního menu, kdysi býval nejoblíbenějším chodem v Británii rostbeef, který až v 16. století nahradil pečený krocan. Podává se s kaštanovou nádivkou, nesmí chybět ani sladké bochánky plněné kandovaným ovocem a vánoční pudink. Receptů na tuto tradiční pochoutku je mnoho – může být s masovou náplní, dnes se obvykle ale připravuje na sladko – se švestkovými povidly, ovocem, mandlemi, rozinkami a ořechy. Každý pudink má v sobě zapečené malé překvapení – minci nebo náprstek pro štěstí.

Ve Švédsku dárky roznáší vánoční skřítek – Jultombe. K večeři se nejdříve podává sušená vařená treska v bílé omáčce a šunka potřená hořčicí, která je zapečená do brambor a červeného zelí. Hlavním jídlem jsou vařené hnědé fazole se slaninou zapečené s cibulí. Jako moučník se podává sladká rýžová kaše politá jahodovou omáčkou. K této kaši se váže vánoční zvyk. Je v ní schováno několik mandlí a jedlík, který mandli ve své porci najde, dostane dárek, nebo se mu splní přání.

Trošku jinak vypadají tradiční Vánoce **v Itálii** – po oslavě v rodinném kruhu si mládež vyjede na hory nebo se jde bavit třeba na diskotéku. Místo kapra Italové dávají přednost úhoři, pečeným kurátům, artyčokům, jako sladkost mlsají turecký med nebo kaštanové pyré se šlehačkou. Na dárky se italské děti těší 6. ledna, kdy komínem sestupuje čarodějnice Befana se svojí nadílkou.

V Čechách a na Moravě už štedrovečerní večere tradiční staročeskou příliš nepřipomíná. Původně totiž svátečnímu mlsání předcházela půst a ani na Štědrý večer se nepodávalo maso. Večeři zahajovala polévka z sušených hub nebo hrachová, následoval často kuba a jáhlová kaše, v zámožnějších rodinách také ryba na černo (s použitím rozinek). Na Valašsku zase bývala polévka šípková, pokračovalo se bohatou zelňačkou a poté několika druhy pařených sýrů.

Kapr, salát a zdobení stromku jsou u nás až poměrně moderním zvykem. Oblibu si však udržely moučné vánoční pokrmy – vánočky, štedrovky a další pečivo. České Vánoce měly mnoho půvabných zvyků, z nichž některé se zachovaly dodnes – lití olova, házení bot, věštění z jablečných jader nebo pouštění svíček ve skořápkách po vodě. Všechny měly prozradit, jaké štěstí čeká členy rodiny v příštím roce.

Ať už české tradice dodržujeme nebo ne, není špatné vyzkoušet, jak Vánoce „chutnají“ v některých zemích Evropy. Abychom si o letošních Vánocích zažili aspoň kousíček sváteční atmosféry odjinud, nabízíme kromě tradičního českého cukroví také inspiraci z Anglie.

Anglický vánoční pudink

puding: 500 g rozinek, 60 g loupáných mandlí, 60 g kandovaných třešní, 120 g kandované směsi, 300 g hladké mouky, 250 g másla, 250 g cukru moučky, ovocný sirup, citrónová kůra, vanilkový cukr, skořice, mletý muškátový oříšek, zázvor, 5 vajec, 2 dl brandy,

mandlová pasta: 2 vejce, 120 g pískového cukru, 240 g mletých loupáných mandlí, citrónová šťáva, 1 dl brandy, 2 lžíce meruňkového džemu,

poleva: 240g cukru moučky, 1 bílek, citrónová šťáva

Rozinky omyjeme ve vodě a osušíme. Pak je smícháme se strouhanými mandlemi, sekaným kandovaným ovocem a lžící mouky. Máslo utřeme s cukrem do pěny, přidáme trochu ovocného sirupu a vmícháme připravenou směs ovoce, rozinek a mandlí. Pak postupně přidáváme vejce, brandy a mouku. Vše lehce smícháme a vlijeme do formy, kterou jsme dobře vymazali a vysypali strouhankou. Pečeme zvolna asi hodinu a půl při 140 °C. Ve formě necháme vychladnout, pak vyklopíme. Upečený koláč pokapeme brandy, potřeme meruňkovým džemem a potřeme mandlovou pastou. Nakonec přelijeme polevou.

Mandlovou pastu připravíme vyšleháním vajec s cukrem do pěny nad párou v horké lázni. Vychladíme a zvolna vmícháme ostatní přísady. Poleva vznikne šleháním bílku, do kterého postupně přidáváme cukr a citrónovou šťávu.

Podle magazínu ALBERT č. 06/2002 připravila Anna Kuběnová a Gabriela Buchtová, 7.C

BOROVÍČKA V ZAJETÍ KANIBALŮ

CESTOVATEL A PUCLÍKŮV DOPISOVATEL LUMÍR BOROVÍČKA V NEBEZPEČÍ ŽIVOTA

Domorodá maska

V úvodu se ještě jednou vrátíme ke ztroskotání lodi, které způsobila obrovská chobotnice. Asi za týden se totiž v té samé oblasti stala podobná tragédie. Kolosální chobotnice napadla historickou plachtěnici na okružní plavbě po Středoziemním moři. Uchopila z paluby tři námořníky, stáhla je do vody, kde je utopila a poté sežrala. O dalším osudu této chobotnice se pokusíme získat další informace a zveřejníme je v některém dalším čísle, kde jí možná bude věnován celý článek.

Na cestě bujnou džunglí se pan Borovička ztratil a zabloudil. Jeho domorodí nosiči zavazadel a průvodci nebezpečnou krajinou utekli. Zjistili, že Borovička má namířeno do oblasti, ve které se vyskytují létající nestvůry, kterým domorodci říkají kongamato. Tito „draci“ se sice mají vyskytovat na území Angoly, Zairu a Zimbabwe, ale podle zpráv se několik jedinců „zatoulalo“ i na území Súdánu. Bohužel na rozsáhlém území, kde mají být kongamati, se vyskytuje nebezpečný kmen kanibalů, o kterých jsme psali v minulém čísle.

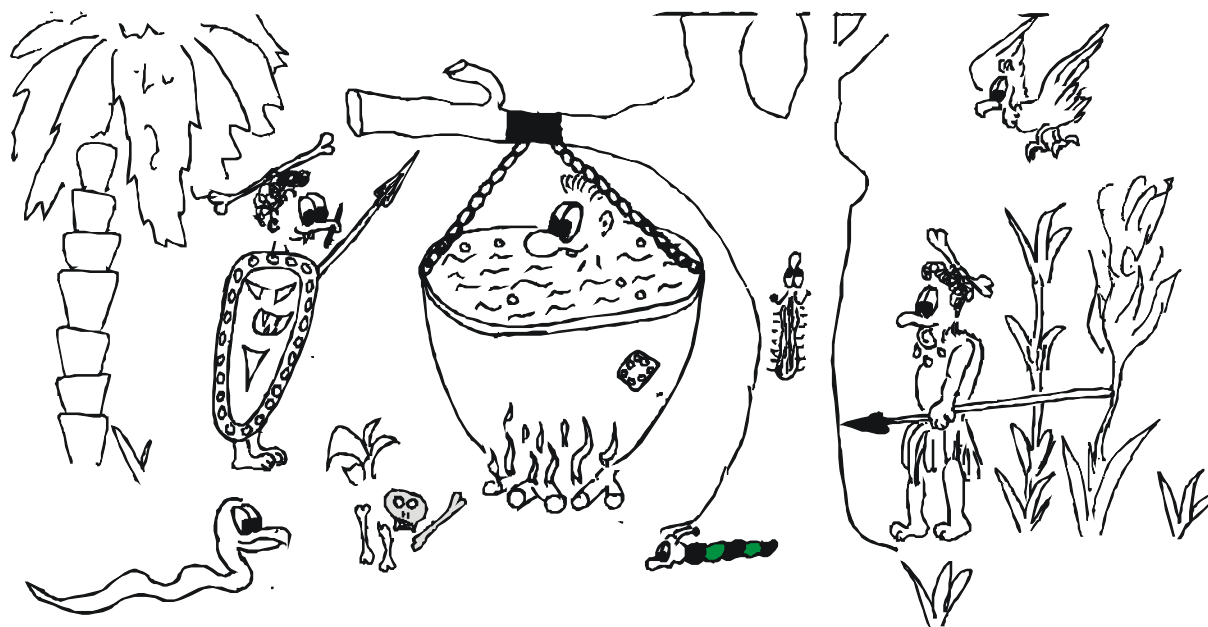
Po útěku domorodců se tedy pan Borovička ztratil. Naštěstí mu zůstalo zavazadlo s jeho osobními zbraněmi i notebookem, takže zůstáváme ve spojení. Jeho pozice v divoké přírodě je bohužel neznámá, a tak ani nevíme, ve které části Súdánu se pan Borovička nachází.

Po nějaké době mu došly zásoby a náš cestovatel začal trpět hladem. Určitě si říkáte, proč nezastřelil nějaké zvíře a prostě je nesnědl. Džungle je sice plná zvířat, ale ulovit nějaké je velkým uměním i pro domorodé lovce, kteří žijí celý život v džungli. Co teprve náš cestovatel. Podařilo se mu zastřelit několik opic a papoušků, a tak zahnal nejhorší hlad. Ovoce se v džungli vyskytuje ve velké výšce – až 20 metrů, a tak je pro normálního člověka velice těžké je získat. Přišel ovšem na způsob, jak ovoce získat bez námahy - házel po opicích větve a kameny a opice se „opičily“ tím, že po něm házely větve a ovoce. Po mnoha dnech putování se mu podařilo vyfotografovat tajemného kongamata. Vypadá trochu jako ptakoještěř jménem *Dimorphodon macronyx*, který žil na zemi v době jurské, tedy v době, kdy žili na zemi dinosauři. Zřejmě se jedná o nějakého jeho potomka. Pokud se podaří ulovit alespoň jednoho tohoto jedince, bude to obrovská senzace. Je to živoucí fosilie.

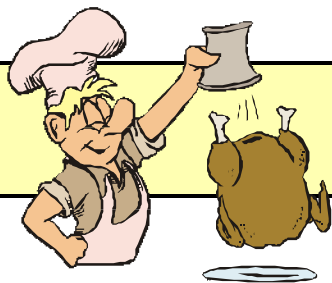
Kongamato - Dimorphodon macronyx

Po několika dalších dnech došlo k politováníhodné události. Při spatření nádherné domorodé masky, jejíž fotografii nám pan Borovička poslal, byl zajat kmenem obávaných kanibalů. Poslední, co víme o našem cestovateli, je to, že byl zajat a počítá se s ním jako s hlavním chodem na velké slavnosti. Poslední fotografie pana Borovičky je z domorodého kotle. Pokud se nestane zázrak, bude toto zřejmě poslední reportáž z cesty po Africe. Naši diplomaté začali okamžitě jednat o jeho vydá-

ní do naší republiky, ale domorodý šaman není nakloněn žádným jednáním. Údajně prohlásil, že čeští cestovatelé mají obzvláště chutné maso a že diplomatická krize s Českou republikou ho vůbec nezajímá. Šaman ovšem neví to, co víme my. Podle zpráv ze speciální družice se na území kanibalů blíží obrovský zástup masožravých mravenců. Pokud stihnou mravenci přijít včas, sežerou možná pana Borovičku místo kanibalů. O dalším osudu pana Borovičky napíšeme v dalším čísle. Špiónážní družice jménem PUCLÍK monitoruje danou oblast, a tak budeme informováni o tom, jak skončí pan cestovatel. Doufejme, že příští reportáž nebude jen recept na chutnou úpravu českých cestovatelů!!

Text a kresba Mgr. Petr Smékal

KULINÁŘSKÉ UMĚNÍ 7.C

Knedlíky s vajíčkem

Dnes vám popíši, jak jsem připravovala knedlíky s vajíčkem.

Co budeme potřebovat:

- několik plátků knedlíku nakrájeného na kostičky
- dvě vajíčka
- olej nebo tuk

Nejprve si vezmeme pánvičku a nalijeme do ní olej. Zapneme si sporák na nejvyšší stupeň. Asi po půl minutě nasypeme do pánvičky knedlíky a necháme chvilku opéct. Po chvilce roztukneme dvě vajíčka, rozkvedláme je a nalijeme na knedlíky. Po pár minutách vypneme a můžeme jídlo podávat.

Toto byl standardní popis, ale já jsem něco pokazila. Připravila jsem si všechny věci jako v receptu, ale když došlo k rozbíjení vajíček, tak jsem vajíčko rozklepla, ale nespadlo do hrnku, nýbrž na zem. Mezitím jsem si dala opéct knedlíky a co se nestalo - připálila jsem je tak, že z jedné strany byly úplně černé, takže jsem je mohla vyhodit.

Při mém štěstí v neštěstí jsem málem spadla, když jsem šla vyhodit ty připálené knedlíky, protože jsem uklouzla na zbytku vajíčka, které jsem omylem neuklidila. Naštěstí se mi nic nestalo. Ten den jsem měla velkou smůlu.

neznámá autorka

Krupičná kaše

Jednou večer jsem dostal hlad a jako první, co bych si mohl uvařit, mě napadla krupičná kaše. Šel jsem se podívat do kuchyně, jestli není v ledničce mléko. Bylo tam, a tak jsem se mohl dát do vaření. Nachystal jsem mléko, sůl, cukr, hrnec, máslo a dětskou krupici, kterou jsem ale nemohl najít. Tak jsem poprosil mámu.

KUCHAŘSKÝMI POKUSY S RŮZNÝM VÝSLEDKEM

Ona mi ji našla a pak se šla dále dívat na televizi.

Do hrnce jsem nalil mléko a potom pustil plyn a zapálil hořák. Postupně jsem přisypával krupici. Po malé chvilce jsem do hrnce s mlékem a krupicí dal několik lžic cukru. Alespoň jsem si myslel, že je to cukr. Ale opak byl pravdou. Když jsem přisypával cukr, asi se mi přehodily misky. A já nasypal sůl. To jsem v tu chvíli ovšem nevěděl. Potom jsem tam ještě jednu špetku soli přidal, aby to nebylo tak „sladké“. Až kaše zhoustla, vypnul jsem hořák a kaši nalil do připraveného talíře. Vyndal jsem ze skříně kakao, nabral ho na lžici a posypal kaši. Hned při první lžičce jsem si domyslel, že se moc nenajím. Nevěděl jsem, v čem je chyba, a tak jsem zavolał mámu. Ta hned zjistila, co se stalo. Kaši vyhodila a já jsem si šel udělat novou. Teď jsem si již dával pozor, abych něco nespletl.

Kaše se ale teď povedla a já si pochutnal. Dal jsem ochutnat i rodičům a sestře. Všichni říkali, že jsou překvapeni, jak je kaše dobrá, a prý bych někdy mohl udělat večeři pro všechny.

David Pařil, 7.C

Pizza

- 1 kg hladké mouky
- 1 kostka kvasnic
- 2 vejce
- špetka soli
- voda

Na této pizze si můžete vyzkoušet svou schopnost a cit ke kulinářství. A teď už k samotnému postupu.

Všechny „propriety“ smícháme dohromady a velice důkladně promícháme. Až to máme „prohňácáno“, tak těsto předěláme do nějaké velké misky. A necháme asi tak jednu hodinu kynout. Potom těsto rozválíme na plech dokulata.

A teď přichází řada na vaši fantazii a také chuť. Dozdobíme podle vlastní fantazie a strčíme do trouby na 15-20 minut. A už je skoro hotovo, teď už jen stačí pizzu pěkně hlídat a těšit se na ni.

Malé rady:

Takže začneme u kynutí. Když si dáte pizzu kynout, dejte si ji do opravdu velké misky, abyste neudělali stejnou chybu jako já, protože já jsem si dala pizzu do takové malé misky a ona mi vykynula. Místo pizzy jsem musela celý večer uklízet.

A teď ještě k tomu dozdobení. Poradila bych vám, abyste dozdobili prvně salám, např.: junior, šunka, potom kečup, papriku, rajče a nakonec ještě podle fantazie a chuti trochu kečupu. Ano, málem jsem zapomněla na cibuli, sýr nebo žampiony. Ještě se vrátím k té troubě. Hlavně si musíte tu pizzu hlídat, abyste ji nevytáhli moc syrovou, nebo naopak ohořelé černé kolo. Tak to je asi tak vše.

A je to. Konečně můžete ochutnat svoji tvorbu. Teď už vám mohu jen popřát dobrou chuť.

Kostecká Lucie, 7.C

Jablečný závin

Jednoho dne mě maminka požádala, abych upekla nějakou buchtu. Proto jsme společně se starší sestrou vyhledaly recept na jablečný závin. Je na něj potřeba: lístkové těsto, jablka, cukr, skořici, ořechy, rozinky, sádlo na vymazání plechu, mouka na podsyp, moučkový cukr na pocukrování a jeden žloutek.

Nejprve jsem si jablka oloupala a zbavila jádřince. Potom jsem si rozválela těsto a pokládala jsem na něj nastrohaná jablka, posypala

skořicí a cukrem, naskládala ořechy a rozinky, zabalila a položila na vymazaný plech. Když jsem dokončila asi čtvrtou nohavici, potřela jsem je žloutkem a dala do trouby a pekla při 150-200 °C do zlatova. Až jsem ho dopekla, posypala jsem jej moučkovým cukrem.

Až trochu vychladl, kousek jsem donesla mamce na ochutnání. Mamce moc chutnal a pochválila mě, jak jsem šikovná. A ten jablečný závin nevydržel ani jeden den.

neznámá autorka

Bramborový salát

Jednou jsem se rozhodl, že mamce pomůžu a udělám bramborový salát.

Musel jsem si nachystat osm kusů neloupaných brambor, které jsem dal vařit. Dále stejný počet vařených vajec, dva plastové kelímky s majonézou, zavařované okurky. Tak začneme. Oloupeme vařené brambory a nakrájíme na kostičky, vařená oloupaná vejíčka nakrájíme také na kostičky a to vše nasypeme do misky. Přichystáme si prkénko, vezmeme si okurky a nakrájíme. Opět nasypeme do misky. Trochu promícháme a přidáme majonézu, asi jeden a půl kelímku, pak vše velmi pečlivě promícháme. Vezmeme si čistou lžici a ochutnáme, ale jen trošku, potom přilijeme vodu ze sklenice od zavařených okurek a opět promícháme, můžeme dle libosti osolit.

Toto jídlo se hodí na vánoční stůl ke smaženému kaprovi. Klidně pozvěte přátele.

Josef Jínek, 7.C

POHÁDKOVÉ ODPOLEDNE S LOTRANDEM

POKUS KLUBÍČKA O REKORD PRINCEZEN A PRINCŮ

Cílem této akce, kterou pořádal Dům dětí a mládeže Klubíčko a která se uskutečnila 30. listopadu 2002, byl nejen zápis do Guinnessovy knihy rekordů v počtu sešlých princů a princezen, ale také pobavit se, zasoutěžit si a celkově žít chvíli pohádkově. K tomu nám dopomohlo duo Bobr a Motýl s písničkami z pohádek a Jiří Strach známý spíše jako loupežník z pohádky Lotrando a Zubejda.

Rekord se sice nekonal, zato se akce může pyšnit navštívením nejmladší princezny, která měla sedmnáct měsíců, a nejmladšího prince ve stáří dokonce jen dvou měsíců.

Kratičký rozhovor s Lotrandem:

- Jak se těšíte na Vánoce?

Tak já ty Vánoce trávím hezky křesťansky, těším se na Půlnoční a na Boží hod do kostela.

- Jak byste rád prožil přelom roku?

Silvestr jsem neměl nikdy nijak moc rád ani bouřlivé oslavy a ták.

- Jaké je vaše nejmilejší zvířátko?

Náš pes Sára, maltézáček. Spí se mnou v posteli, každé ráno mi spí u hlavy a budí mě zběsilým olizováním.

- Co říkáte na Nové Město?

Hezky staré (smích). Náměstí pěkné. Je to fotogenický.

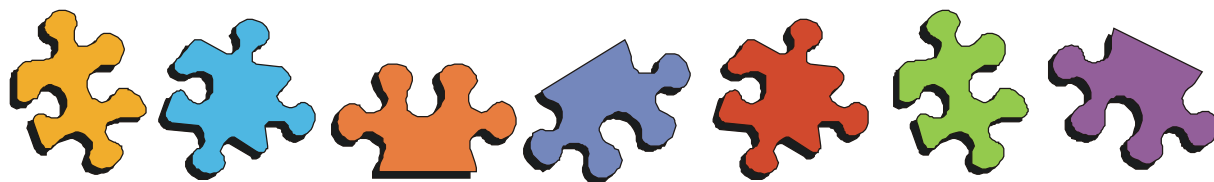
- Jste ženatý?

Ženatý nejsem, ale zdá se mi, že se na tom chomoutu trochu už věším.

- Jaký máte vztah k Internetu?

Internet miluji. Strávím na něm denně dvě hodiny. Jen by to chtělo rychlejší připojení.

Mirka Tichá, 9.C

**DALŠÍ
POČÍTAČOVÁ
HRA**

www.rd2.cz - při napsání této internetové adresy vám najede úvodní obrazovka tahové strategie. Tato strategie se odehrává ve středověku. Můžete v ní hrát za devět ras, a to Lidi, Elfové, Hobiti, Trpaslíci, Džini, Skřeti, Nekromanti, Br-Ougové a Obři. Každá rasa má jiné vlastnosti, jednotky, bonusy a mínusy. Takže zatímco lidé mají bonus na zloděje, tak elfové mají dobré mágy a druidy.

A teď něco k armádě. Je to nejdůležitější hybná síla RedDragonu. Armádou dobýváte území jiných gubernátů. Její obrazovka vám dává přehled o vašich jednotkách (těch, které máte doma), o jejich ceně a možnostech vycvičení nových jednotek.

Ale také magie není slabá zbraň, právě naopak. Používá se pro podporu vašeho gubernátu a pro „deptání“ nepřátelských gubernátů. Magií nemůžete získat nepřátelské území. Můžete však natolik narušit ekonomiku cizího gubernátu, že se nebude schopen rozvíjet jako doposud. Magií lze také oslabit sílu nepřátelského gubernátu, vaše armáda pak lépe projde přes jeho obranu. Obrazovka magie vám umožňuje posílat kouzla na váš gubernát, sprátené gubernáty a nepřítel. Volba cíle je shodná s volbou cíle pro vojenský útok. Velmi často silní mágové podporují magicky slabší členy vaší aliance.

Na začátku hry si při registraci vybíráte magické knihy. Vybírejte je pečlivě, budou mít vliv na vaši budoucnost!

Podle manuálu hry zpracoval Jan Svoboda, 8.C

KŮŇ A OSEL

V době, kdy praotec Čech z hory Říp obdivoval krásu a hojnost okolní krajiny, žilo v našich lesích ještě mnoho divokých koní. Je to však již dávno, co vymizeli. V roce 1876 byl na Ukrajině zabit poslední volně žijící kůň. Na ruském dvoře uhynul v roce 1918 poslední hřebec plemene divokých evropských koní. Po stepích Mongolska se dnes prohánějí poslední stáda mongolského divokého koně. Na jihu Anglie na poloostrově Cornwall existuje ještě dnes stádo skutečně volně žijících divokých koní pony exmoorského. Ze kterého divokého druhu pochází náš domácí kůň, se dá jen těžko říci. Víme, že k jeho nejdůležitějším předkům patřil pravděpodobně mongolský divoký kůň.

Lidé a koně už spolu žijí více jak pět tisíc let. Za tu dobu vzniklo mnoho koňských plemen. Malí poníci, těžcí tažní koně, obratní horští a hbití závodní koně. Mnohá plemena zase zanikla, jiná byla nově vypěstována. Zvláště oblíbení jsou čilí, štíhlí arabští koně, angličtí závodní plnokrevníci a nenároční svalnatí haflingové se světlou hřívou, kteří jako tažní koně a nosiči břemen mohou dokonce chodit po úzkých horských steskách. Nedaleko Bozenu v jižním Tyrolsku se chovají ještě dnes, i když se celkový počet užitkových koní stále zmenšuje a koně uvolňují místo motorovým vozidlům.

Ještě to zdaleka není tak dávno, co také u nás pracovali svalnatí oslíci. Zřejmě proto, že toto šedivé zvíře bylo ochotné si na sebe nechat naložit i to nejtěžší břemeno, začalo se o něm mluvit jako o hlupákově. Snad to zavinila i jeho skromnost. Pracuje celý den, aby si pak večer na o kraji cesty pochutnal na zaprášené trávě a bodláčí. V teplých krajích nevyžaduje ani stáj. Jeho předkové měli svůj domov v Africe, ale pravděpodobně byli již tito poslední volně žijící příbuzní vyhubeni. Naštěstí přežívají malá stáda potomků těchto divokých oslů v několika zoologických zahradách.

Iveta Jurovatá, 7.C

OKRSKOVÉ KOLO VE FLORBALE

Turnaje se účastnilo celkem 15 družstev ve třech skupinách. Naše družstvo hrálo ve skupině C. Společně s námi byla ve skupině družstva: Gymnázium Žďár nad Sázavou, ZŠ TGM Bystřice nad Pernštejnem, ZŠ Bohdalov, ZŠ Bobrová a ZŠ Měřín. Hrálo se ve dvou podskupinách po třech. Zápas s Gymnáziem jsme prohráli 1:2 a Měřín jsme porazili 3:1. Bohužel v zápase o postup ze skupiny jsme prohráli 0:3 se ZŠ TGM v Bystřici nad Pernštejnem. Do okresního kola postoupila ze skupiny C družstva Gymnázia Žďár nad Sázavou a ZŠ TGM z Bystřice nad Pernštejnem. Děkujeme paní učitelce Kovačičové za přípravu našeho družstva na tento turnaj!!

Tým: Josef Chrást - 9. B, Petr Šustáček - 9. A, Marek Solař - 9. A, Petr Kučera - 9. C, Michal Horní - 9. C, Ondřej Pliska - 8. A, David Martinec - 8. C, Lukáš Veselý - 8. C.

KULTURNÍ ZAŘÍZENÍ V NAŠEM MĚSTĚ

Nové Město na Moravě se řadí mezi významná kulturní, sportovní a turistická centra Českomoravské vrchoviny. Stalo se i rodištěm známých sochařů Jana Štursy (1880 - 1925) a jeho žáka Vincence Makovského (1900 - 1966), jejichž díla jsou instalována v exteriéru města a tvoří tak sochařskou galerii pod širým nebem. Zdejší krajina se stala inspirací nejednoho malířského, básnického či hudebního díla.

HORÁCKÁ GALERIE

V roce 1964 zde byla založena Horácká galerie, která sídlí v prostorách bývalého renesančního zámku, jenž byl postaven koncem 16. století Vilémem Dubským z Třebomyslic. Roku 1699 připadlo zadlužené novoměstské panství Nadačnímu ústavu šlechticů v Brně. Po velkém požáru města v roce 1723 zámek vyhořel a značně zpustl, než byl roku 1745 barokně přestavěn a rozšířen. Dnešní podoba zámku

pochází z roku 1874, kdy byl upraven v novorenesančním slohu. Od roku 1972, kdy se stal zámek trvalým sídlem galerie, jsou jeho prostory rekonstruovány pro galerijní účely.

HORÁCKÉ MUZEUM

Horácké muzeum v Novém Městě na Moravě sídlí v budově staré radnice. Jeho expozice seznamují s lidovou kulturou horáckého regionu, lyžováním a výrobou lyží na Novoměstsku i s tradicemi železářství a sklářství. Součástí historické expozice je školní třída z meziválečného období.

Největší prostor je věnován lyžování. Exponáty dokumentují vývoj tohoto sportu od jeho počátků na konci 19. století do současnosti, kdy se Nové Město na Moravě proslavilo opakovaným pořádáním běžeckých závodů světového poháru. Další část expozice se týká vývoje výroby lyží, zasazené do prostředí stolařské dílny z 1. republiky.

V době od května do října se zpřístupňují sklepní prostory s mineralogickou expozicí a dvůr s nejatraktivnějším exponátem – „mlejnem“ z Víru. Jde o pohyblivý figurální soubor s pracovními a humornými výjevy, poháněný vodním kolem.

Prohlídka muzea je vhodná pro návštěvníky všech věkových skupin. Dětem slouží na hraní zvětšeniny lidových hraček, houpací kůň a o prázdninách i divadlo vyrobené žáky ZUŠ. Školní třída nabízí možnost posezení i dalšího využití. Značná část volně přístupných exponátů umožňuje prohlídku i nevidomým.

*Podle internetových stránek popisovaných institucí zpracovaly
Veronika Horňasová, Andrea Pollaková a Anna Kuběnová, 7.C*

ALÍK A JEHO KOSTI

Do soutěže pro 1. a 2. ročník, jejímž cílem bylo pomoci pejskovi Alíkovi spočítat jeho kostičky, se zapojilo celkem **49 žáků**. Kromě tří odpovědí, které nebyly správné, přišli všichni ostatní na to, že Alík měl kostiček (včetně té, kterou už držel v zubech) celkem:

Ze správných odpovědí jsme vylosovali šest řešitelů, kteří dostanou od redakce malou odměnu:

Vojta Kopečný	1.A
Radim Šafařík	1.A
David Kondýsek	1.B
Klára Rosecká	2.A
Martina Sábliková	2.A
Andrea Peřinová	2.B

VESMÍRNÁ MĚSTEČKA

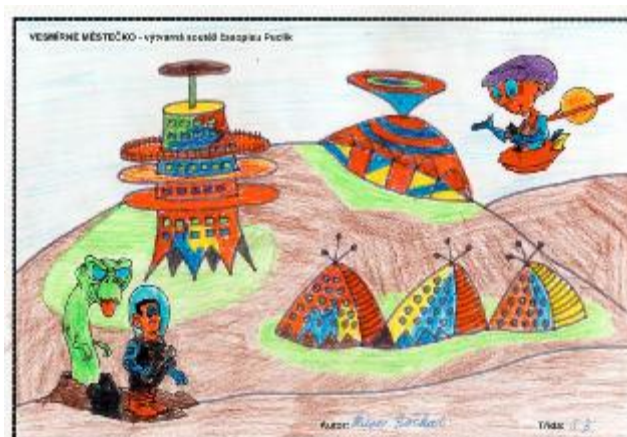
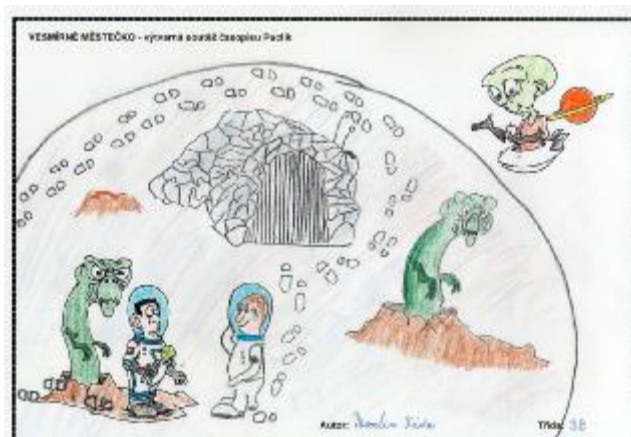
Do výtvarné soutěže zaměřené na kreslení vesmírných městeček se zapojilo celkem **94 dětí**, jejichž obrázky byly ve stanoveném termínu předány redakci. Bylo velice složité vybrat a ocenit ty nejhezčí, a tak se redakce nakonec rozhodla, že z každého ročníku vybere pět obrázků, jejichž autory odmění – jak jinak – taky obrázkem.

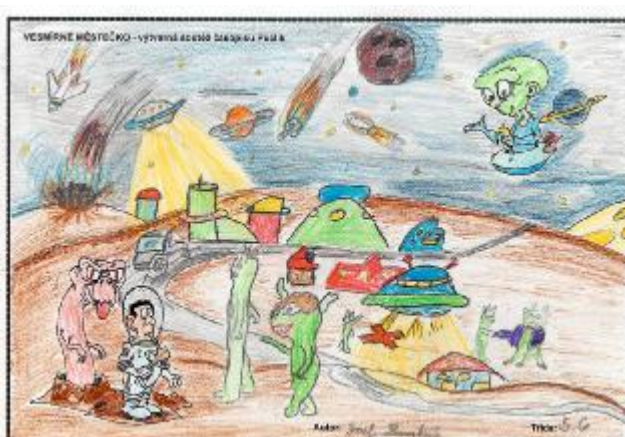
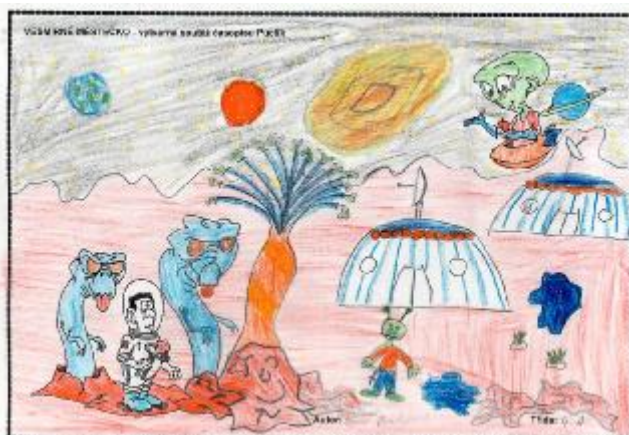
Ukázalo se, že soutěžící mají výborně rozvinutou fantazii, protože obrázky se jen hemžily zelenými mužíčky s tykadly, vesmírnými dopravními prostředky i kosmickými stavbami.

Z těch nejhezčích obrázků se redakce rozhodla udělat malou výstavu, která je umístěna v prvním poschodí hlavní budovy. I když byla soutěž určena pro žáky 3.-5. ročníku, zapojili se do ní i žáci ze 2.B. Jejich výkresy byly také velmi hezké, proto jsme je ze soutěže nevyřadili, ale ten nejhezčí rovněž ocenili.

Odměnu tedy dostanou:

2. ročník	
Karolína Prokopová	2.B
3. ročník	
Tereza Krejčová	3.A
Martin Káňa	3.B
Milan Dočkal	3.B
Karolína Klempířová	3.B
Lukáš Buchta	3.B
4. ročník	
Jana Stará	4.B
Kateřina Grošofová	4.A
Vojtěch Bukáček	4.A
Petra Trojanová	4.A
Tereza Vopršalová	4.A
5. ročník	
Josef Humlíček	5.C
Vendula Ptáčková	5.B
Adéla Čejková	5.B
Tereza Laštovičková	5.C
Libor Skryja	5.B

Štědrý den

Nikola Janíčková, 3.B

Vánoce jsou svátky klidu,
to už každý ví.

Večer sníme chutnou rybu,
přichystáme cukroví.

Do krmelce za zvířátky,
nesem kaštiny.

V ten den zmizí všechny hádky,
v kostele zní varhany.

Těšíme se na zvoneček,
Ježíška nám oznámí.

Vrhne se pod stromeček,
dárky nás tam omámí.

Puclíky

Martin Kozáček, 2.A

Když puclíky stavím,
náramně se bavím.

Je to prostě paráda.

Věříš? Každý vyhrává.

Vždycky je to zábava,
stavěl bych i do rána.

Jedna kostka sem,
a ta druhá tam,
ještě řadu udělám.

A pak, milí přátelé,
musím už do postele.

Ráno hola, hola,
na mě škola volá.

Rýmovánky

Vaše rýmovánky se nám moc líbily, i když všechny nebyly na vánoční téma, jak jsme původně zamýšleli. Proto jsme se rozhodli, že malou odměnu za svoji básničku dostane každý z vás, abychom podpořili vaši chuť do dalšího básnění.

Tak až zase něco pěkného vymyslíte a napíšete, nezapomeňte nám to poslat.

Každý něco dělá

Klára

Máma vaří polévku.
Táta dělá kolíbkou.

A já Klára maličká,
těším se na bratříčka.

Konvalinky

Renata Zelená

Cinky linky, cinky linky,
zazvonily konvalinky.

Konvalinka krásný květ,
rozezněla celý svět.

Zima

Zdeněk Starý 2.B

Přišla zima po roce,
Zmrzla voda v potoce,
A bruslemi po ledu,
Píší kluci koledu.

Vánoce

Tereza Sokolíčková, 3.B

Vánoce, Vánoce, to jsou ty svátky,
dětíčky, děti, kupujte dárky.
Ježíšek však přijde k vám,
a nadělí vám.

Pejsek Brok

Petr Laštovička, 2.A

Ten náš pejsek Brok,
skáče hop a skok.
Když mu hodím míč,
hop a už je pryč.

Stromeček

Dominika Kaštánková, 1.B

Náš stromeček vánoční,
přinese nám překvapení,
dárečky a cukroví,
kraj sněhem zavátý.

Vánoce

Matěj Nečas, 3.B

Vánoce, Vánoce to je
krásné období.

Ježíšek nám přiletí,
pod stromeček nadělí
a pak zase odletí.

Odletí zas o dům dál a
tam nadělí jako nám.

Ježíšek

Aneta Holemářová, 3.B

Ježíšek je velký pán,
dárky vám nosí rád,
zlobílkům však uhlí dá,
buďte hodní,
Ježíšek vám dárky dá.

Zajíc

Karolína Prokopová, 2.B

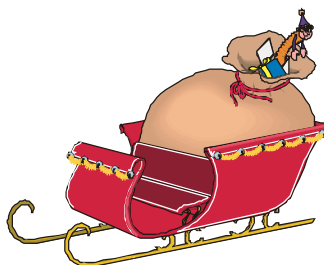
Měl jsem doma zajíce,
měl tlapičky a líce,
potkal ho černý pes,
ocásek si rovně nes.

Sáně

Veronika Bednářová, 3.B

Vánoce, Vánoce už jsou tady,
pojedeme na saních.
Všichni se dáme dohromady,
budeme brázdit bílý sníh.

Zima

Ondřej Košík, 2.A

Zima, zima už je tady,
radosti je plno všady.
Postavíme sněhuláky,
bambulaté pajduláky.

*Šťastné a radostné Vánoce
a mnoho úspěchů v roce 2003*

redakce časopisu Puclík

P U C L Í K

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 19 – prosinec 2002

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková,
Anna Chytková, Miroslava Tichá, Pavla Novotná, Ivana Mašterová, Pavel Michal, Jan Svoboda,
Gabriela Buchtová, Anna Kuběnová, Iveta Jurovatá, Lucie Uhlířová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 19 vyšlo 18. prosince 2002 v nákladu 35 výtisků